

II ENCONTRO ESCOLAR
DE FERROLTERRA POLA ELIMINACIÓN
DA VIOLENCIA DE XÉNERO

NOVIEMBRE 2020

Un programa educativo e simbólico dos centros escolares da comarca de Ferrolterra, para a sensibilización, prevención e identificación da violencia de xénero.

PORQUE A EDUCACIÓN É A VACINA PARA ACABAR CO MALTRATO.

PARTICIPANTES:

Escolares, entre 3 e 16 anos dos centros da comarca de Ferrol.

Colabora:

Financia:

aferrol@accionfamiliar.org
981 358 023

alvixeferrol@gmail.com
633 840 016

educarengualdad@fundacionmujeres.es
915 912 420

oblatasferrol@gmail.com
981 353 889

CONTIDOS

Foto aérea nos patios dos colexios participantes.

Na foto de cada patio colocarase unha LETRA VIOLETA correspondente a unha frase de loita contra a violencia de xénero.

Mostra conxunta aberta ao público

Todas as fotos serán expostas nun espazo aberto ao público dos Concellos de Ferrolterra que o soliciten, e despois pasarán a ser propiedade de cada centro.

Ao mesmo tempo, a Federación recuperou os LAZOS coas mensaxes escritas polos escolares participantes na I Edición, e foron colocados nunha gran rede que formará parte da mostra do 2020, para dar continuidade á iniciativa.

Concurso e premios

Os escolares poderán crear a súa propia FRASE CONTRA A VIOLENCIA DE XÉNERO. Cada Centro elegirá un máximo de 5 frases.

As 5 mellores frases de cada colexio figurarán no pe de foto do seu centro.

Entre TODAS as eleixidas, celebrarase un CONCURSO.

- *Premio á mellor frase*: Tarxeta REGALO de 150 euros.
- *Segundo premio*: Tarxeta REGALO de 100 euros.
- *Terceiro premio*: Tarxeta REGALO de 50 euros.
- *Premio ao centro do escolar da mellor frase*: Cheque regalo de 200 euros.

Diploma

Cada CENTRO recibirá un diploma de participación no II PROGRAMA POLA ELIMINACIÓN DA VIOLENCIA DE XÉNERO.

DECÁLOGO PARA EDUCAR NA IGUALDADE DE XÉNERO

A violencia de xénero sigue a ser un problema na nosa sociedade e, segundo dín os expertos, unha forma eficaz de prevela é a educación desde idades temperás.

Loitar contra esta lacra é cousa de tod@s e a educación é unha ferramenta clave para combatila. Aínda que a situación cambiou moito nos últimos anos, aínda queda un longo camiño para chegar á igualdade de xénero.

A sociedade non espera o mesmo, nin ofrece idénticas oportunidades a homes e a mulleres. Mais, se loitar contra a violencia de xénero é cousa de tod@s, visibilizar a loita tamén.

Non somos conscientes, pero todos temos moi arraigados algúns prexuízos e actitudes machistas que seguimos reproducindo xeración tras xeración, seguramente porque é o que observamos e interiorizamos desde que eramos pequeniñ@s.

En casa, as nais e pais son o exemplo a seguir, e convén reflexionar sobre os valores que se transmiten.

Para iso, é útil facerse preguntas do tipo:

- Quen toma as decisións importantes na casa?*
- Como se organiza a repartición de tarefas?*
- Como se resolven os conflitos?*

“Os adultos que rodean aos nen@s son unha fonte de información constante, que é aceptada sen filtro nin cuestionamento. Dun xeito silencioso, os nenos e nenas integran todo o que lles chega e imítano”.

1. Observar e escoitar.

É importante observar como se relacionan @s nos@s fill@s cos seus compañeiros e compañeiras, entender que conceptos manexan.

2. Desmontemos os prexuízos.

Cando afirman algo categóricamente hai que responder cunha pregunta: por que? Por exemplo, se o noso fillo dinos que fregar é de mulleres, podemos preguntarlle: “Por que é de mulleres? Os nenos non teñen mans? Por que non van saber fregar?”. Ao tratar de razoar o prexuízo, este acaba autodestruíndose.

3. Non se pode xeralizar.

Cada persoa é única e irrepetible, e ten virtudes, defectos e capacidades propias, independentemente de se é home ou muller. Temos características propias que nos veñen dadas polo noso sexo, pero isto non debería implicar que teñamos distintas oportunidades ou que se espere que nos comportemos dunha forma ou outra.

4. Implicar aos nenos e nenas nas tarefas do fogar.

5. Compartir a información, debater con eles.

É bo falar con eles da información que reciben na escola, na televisión, dos seus amig@s... así xeramos o hábito de conversar e discutir ideas na casa e fomentamos nel@s o espírito crítico. Ademais, axúdanos a entender como son, que ven, que pensan e como senten.

6. Comprender as nosas propias limitacións en canto a xénero.

É bo mirarnos con ollo crítico e, dalgunha maneira, reeducarnos.

7. Responde as súas dúbidas.

8. Xogos “ unisex”.

Moitos xogos tradicionais non necesitan ferramentas, nin teñen roles definidos: o pano, a galiña cega, o rescate... son divertidos, non entenden de xénero, e non pasan de moda!

9. Dá exemplo.

Os patróns de comportamento herédanse, e non é sinxelo desligarse desta influencia familiar. Evitemos roles, tópicos, lugares comúns respecto ao xénero, e deixemos que vaian creando as súas propias opinións desde o respecto e a empatía polo diferente.

10. A aprendizaxe xamais se acaba.

Para ensinar hábitos, debemos ser nosa mellor versión posible. E para iso temos que desaprender, criticarnos, ver e comprender a realidade da nosa contorna e cambiar o que non funciona.

Fontes: Escola de Filósofos dos Colexios Brains e campaña “Móveche pola Igualdade” de Axuda en Acción, Entreculturas e InteRed e Axencia Española de Cooperación Internacional ao Desenvolvemento.

PROPOSTA DE ACTIVIDADES A REALIZAR NO CENTRO OU NA CASA

ACTIVIDADE 1 : “Unha mirada violeta á nosa árbore familiar”.

MATERIAL: folios, cartulinas, pinturas e rotuladores.

1. Explicamos algúns conceptos básicos como machismo, igualdade ou discriminación.
2. Pedimos a nenas e nenos que pregunten ás mulleres da súa familia, para coñecer como vivían, en que traballaban, que podían facer e que non... É suficiente con remontarse tres xeracións atrás (bisavo/a, avoa e nai). Tamén se pode preguntar a outros familiares ou ás amizades da familia.
3. Podemos reflectir esta información en debuxos, collages, pequenas redaccións, etc. Despois, poñemos en común a evolución da muller en cada familia.
4. Reflexionamos sobre como cambiaron as condicións de vida para a muller ao longo das xeracións: fai relativamente pouco tempo, as mulleres non tiñan moitos dos dereitos que posúen na actualidade, ata podían parecer insólitos.

ACTIVIDADE 2: O xogo das tarxetas.

Crea unhas sinxelas tarxetas con cartulina. Escribe en parte delas frases sobre a igualdade e, noutras, que aparezan estereotipos sexistas. Pex. “saben coser”. Cada vez que saques unha os nenos e as nenas deberán dicir se é verdadeira ou falsa e o motivo. Deste xeito empezará a traballar en eliminar crenzas equivocadas sobre os sexos.

ACTIVIDADE 3: Igualdade e corresponsabilidade.

Entregamos papel e bolígrafo a todos os nenos e nenas e facemos que escriban un listado de tarefas cotiás que fan os diferentes membros da súa familia. Ao lado de cada unha das tarefas poñerán o nome de quen as realiza na casa. Ás tarefas domésticas hai que engadir outras como o traballo, o estudo ou as actividades extraescolares.

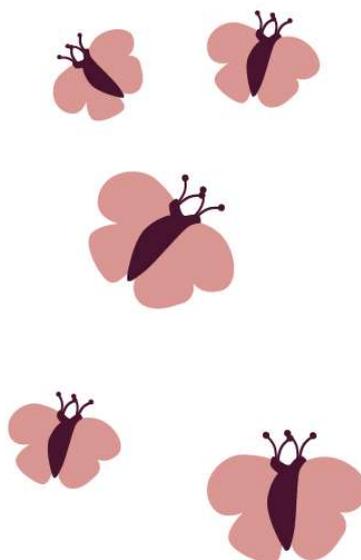
Cada unha suma un punto no casillero do membro da familia. Deste xeito, os nenos/as verán quen ocupa máis tempo no traballo diario. A segunda parte destes xogos de igualdade consistirá en fomentar a corresponsabilidade e redistribuír as tarefas entre os membros/as da familia.

ACTIVIDADE 4: Contos ao revés.

Moitos contos tradicionais outorgan un papel de sumisión á muller. A intención destes xogos de igualdade é cambiar o rol dos persoaxes e converter ás princesas pacientes á espera do seu príncipe, en divertidas e loitadoras guerreiras que procuran ás súas propias oportunidades. Senta aos nenos/as en círculo e fai que un/unha inicie a historia. O/a seguinte continuará a narración facendo que os papeis dos/as persoaxes de ambos sexos sexan igualitarios/as. Se algún neno/a inclúe algún comportamento sexista na narración o adulto/a parará o conto e preguntará aos/ás demais como debe continuar.

ACTIVIDADE 5: Eu son e podo...

Crea unhas tarxetas co debuxo dun neno e unha nena. Debaixo de cada ilustración escribe o texto “Eu son unha nena e podo...” ou “Eu son un neno e podo...” O adulto/a indicará unha acción e os nenos/as terán que levantar a tarxeta do persoaxe que o pode facer ou ambas, se creen que non hai diferenzas entre que o faga un neno ou unha nena. O xogo trata de facer ver que todos poden facer as mesmas cousas: rir, estudar, correr, cociñar, chorar, limpar, traballar, coser. Se durante o xogo o neno/a non levanta a súa tarxeta teremos que preguntarlle por que pensa que non está capacitado/a para facer esa acción.

IIº ENCONTRO ESCOLAR DE FERROLTERRA POLA ELIMINACIÓN DA VIOLENCIA DE XÉNERO

Colabora:

Financia:

aferrol@accionfamiliar.org
981 358 023

alvixeferrol@gmail.com
633 840 016

educarenigualdad@fundacionmujeres.es
915 912 420

OBLATAS
981 353 889